

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-
מקרא-key:	

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
איזהו גר תושב? כל שקיבל עליו בפני ג' חברים שלא לעבוד עבודת כוכבים	א"ל רב יוסף, והתניא:									ז	ז	סה.	
כי תניא היא - להחיות.										!	ז	סה.	
גר תושב שעברו עליו י"ב חדש ולא מל, הרי הוא כמין שבעובדי כוכבים	והאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:									ז	ז	סה.	
התם כגון שקיבל עליו למול ולא מל.										!	ז	סה.	
רבא אמטי ליה קורבנא לבר שישך ביום אידם, אמר: ידענא ביה דלא פלה לעבודת כוכבים.	[רבא]										○	סה.	
אזל אשכחיה דיתיב עד צואריה בוורדא וקיימן זונות ערומות קמיה											○	סה.	
א"ל: אית לכו כה"ג לעלמא דאתי?											○	סה.	
א"ל: דידן עדיפא טפי מהאי.	[רבא]										■	סה.	
א"ל: טפי מהאי מי הוה?											○	סה.	
א"ל: אתון איכא עלייכו אימתא דמלכותא, אנן לא תיהוי עלן אימתא דמלכותא.	[רבא]										■	סה.	
א"ל: אנא מיהא מאי אימתא דמלכותא איכא עלי?											○	סה.	
עד דיתבי אתא ההוא פריסתקא דמלכא, א"ל: קום דקבעי לך מלכא.											○	סה.	
כי נפיק ואזיל, א"ל: עינא דבעי למיחזי לכו בישותא תיפקע											○	סה.	
א"ל רבא: אמן	[רבא]										○	סה.	
פקע עיניה דבר שישך.											○	סה.	
איבעי ליה למימרא ליה מהאי קרא: (תהלים מה) בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר.	רב פפי:										■	סה.	
איבעי ליה למימרא ליה מהכא: (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחכה לו.	רב נחמן בר יצחק										■	סה.	
שכרו לעשות עמו מלאכה אחרת.												■	סה.
ואע"ג דלא א"ל לעיתותי ערב?											ז	סה.	
השוכר את הפועל, ולעיתותי ערב אמר לו העבר חבית של יין נסך ממקום למקום - שכרו מותר	ורמיניה:										ז	סה.	
טעמא דא"ל לעיתותי ערב אין, כולי יומא לא											ז	סה.	
כי תנן נמי מתניתין - דאמר לעיתותי ערב תנן.	אביי:										!	סה.	
ל"ק: הא דאמר ליה העבר לי מאה חביות במאה פרוטות, הא דא"ל העבר לי חבית חבית בפרוטה	רבא:										!	סה.	
השוכר את הפועל, ואמר לו העבר לי מאה חביות במאה פרוטות, ונמצאת חבית של יין נסך ביניהן - שכרו אסור. חבית חבית בפרוטה, ונמצאת חבית של יין נסך ביניהן - שכרו מותר.	והתניא:										■	סה.	
השוכר את החמור להביא עליה יין נסך - שכרו אסור.												■	סה.
הא תו ל"ל? היינו רישא											ז	סה.	
סיפא איצטריכא ליה:											!	סה.	
שכרה לישב עליה, אע"פ שהניח עובד כוכבים לגינו עליה - שכרו מותר.	[סיפא]										!	סה.	
למימרא, דלגין לאו דינא הוא לאותוביה											ז	סה.	
השוכר את החמור - שוכר מניח עליה כסותו ולגינתו ומזונותיו של אותו הדרך, מכאן ואילך חמור מעכב עליו, חמור מניח עליה שעורים ותבן ומזונותיו של אותו היום, מכאן ואילך שוכר מעכב עליו	ורמיניה:										ז	סה.	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נהו דלגין דינא הוא לאותובי, מיהא אי לא מותיב ליה, מי אמרינן ליה: נכי ליה אגרא דלגינתו?	אביי:									!		◇
ה"ד?										^		◇
אי דשכיח למזבן										!		
חמר נמי לעכב										‡		
ואי דלא שכיח למזבן										!		
שוכר נמי לא לעכב										‡		
לא צריכא, דשכיח למיטרח ולמזבן מאונא לאונא, חמר דרכיה למיטרח ולמזבן, שוכר לאו דרכיה למיטרח ולמזבן.	רב פפא:									!		◇
אבוה דרב אחא בריה דרב איקא הוה שפיך להו חמרא לעובדי כוכבים, ואזיל מעבר להו מעברא ויהבו ליה גולפי באגרא, אתו אמרו ליה לאביי												◇
כי קא טרח - בהתירא קא טרח.	א"ל: [אביי]											◇
והא רוצה בקיומו דלא נצטרו זיקן												‡
דמתני בהדיהו										!		◇
א"נ, דמיתו פריסדקי בהדיהו.										!		◇
והא קא מעבר להו מעברא, דקא טרח באיטרא												‡
דא"ל למברואי מעיקרא א"נ, דנקיטי ביה קיטרי.										!		◇
יין נסך שנפל ע"ג ענבים - ידיהן והן מותרות, ואם היו מבוקעות - אסורות.												■
נפל ע"ג תאנים או על גבי תמרים, אם יש בהן בנותן טעם - אסור.												■
ומעשה בביתוס בן זונן שהביא גרוגרות בספינה, ונשתברה חבית של יין נסך ונפל על גביהן, ושאל לחכמים והתירום.												◇
זה הכלל: כל שבהנאתו בנותן טעם - אסור, כל שאין בהנאתו בנותן טעם - מותר, כגון חומץ שנפל ע"ג גריסין.												◇
מעשה לסתור?												‡
אם נותן טעם לפגם הוא - מותר, ומעשה נמי בביתוס בן זונן שהיה מביא גרוגרות בספינה, ונשתברה חבית של יין נסך ונפל על גביהן, ובא מעשה לפני חכמים והתירום.	חסורי מיחסרא והכי קתני:									!		◇
ההוא כרי דחטיי דנפל עליה חביתא דיין נסך, שרייה רבא לזבוניה לעובדי כוכבים.	[רבא]											◇
בגד שאבד בו כלאים - ה"ו לא ימכרנה לעובד כוכבים, ולא יעשנה מרדעת לחמור, אבל עושה אותו תכריכין למת מצוה	איתיביה רבה בר ליואי לרבא:											‡
לעובד כוכבים מ"ט לא? דלמא אתי לזבוניה לישראל, ה"נ אתי לזבוניה לישראל												‡
הדר שרא למיטחינהו ולמפינהו לעובדי כוכבים שלא בפני ישראל.	[רבא]											◇
יין נסך שנפל ע"ג ענבים - ידיהן והן מותרות, ואם היו מבוקעות - אסורות	תנן:									‡		◇
מבוקעות אין, שאין מבוקעות לא												‡
שאני חיטי, הואיל ואגב צירייהו כמבוקעות דמיין.	רב פפא:									!		◇